

Sygn. akt I C 2974/14

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Ogińska - Łągiewka

Protokolant Joanna Pąk

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015 roku w Warszawie

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. L. kwotę 16 500 (szesnaście tysięcy pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 30 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. L. kwotę 3 242 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 2974/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29.10.2014 r. powódka K. L. wniosła przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 16.500, 00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.05.2016 r. do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że dochodzona kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco w opcji stała wartość pojazdu oraz niepomniejszenie sumy ubezpieczenia. W dniu 25.04.2014 r. doszło do powstania w pojeździe powódki tzw. szkody całkowitej. Pomimo zapisów umowy ubezpieczenia, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz powódki kwotę 60.350, 00 zł tytułem odszkodowania (pozew – k. 1-6).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, że dokonując ponownej wyceny pojazdu ustalając, iż na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia wartość ta wynosiła 87.600, 00 zł. Wobec powyższego tytułem odszkodowania pozwany wypłacił na rzecz powódki kwotę 60.350, 00 zł tytułem odszkodowania z uwagi na wystąpienie w pojeździe szkody całkowitej (odpowiedź na pozew – k. 51-52).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.03.2014 r. pomiędzy K. L., a (...) S.A. w W. zawarta została umowa ubezpieczenia komunikacyjnego OC, AC, (...), (...), (...) pojazdu m-ki M. (...), o nr rej. (...). Ubezpieczenie to obejmowało okres od dnia 11.03.2014 r. do dnia 10.03.2015 r. W przypadku ubezpieczenia autocasco jako sumę ubezpieczenia wskazano kwotę brutto – 104.100, 00 zł. Jednocześnie w umowie tej przewidziano zapis: stała wartość pojazdu oraz niepomniejszenie sumy ubezpieczenia

(polisa ubezpieczeniowa – k. 10-13). Integralną część umowy ubezpieczenia stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia ubezpieczeń komunikacyjnych uchwalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31.01.2012 r.

W dniu 25.04.2014 r. miało miejsce zdarzenie drogowe wskutek którego ww. pojazd uległ uszkodzeniu. W związku z powyższym w dniu 30.04.2014 r. K. L. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi – (...) S.A. w W. (okoliczność bezsporna; druk zgłoszenia szkody – akta szkody).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) S.A. w W. przyznał na rzecz K. L. tytułem odszkodowania kwotę 60.350 zł. (87600 zł – 27250 zł = 60350 zł). Szkada w pojeździe poszkodowanej została określona jako szkoda całkowita. Od przyznanej kwoty dokonano potrąceń składek z polisy niezwiązanej ze szkodą w wysokości 4.403, 59 zł (k. 38).

Wobec powyższego w piśmie z dnia 1.10.2014 r. poszkodowana wskazała, że należący do niej pojazd został ubezpieczony na kwotę 104.100, 00 zł w opcji stała wartość ubezpieczenia, wnosząc o wypłatę kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą wypłaconą, a kwotą wynikającą z zawartej umowy (104100 zł – 27250 zł – 60350 zł = 16500 zł)

(k. 39-40).

Wskazana kwota nie została na rzecz poszkodowanej wypłacona (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej na wskazane okoliczności. Ustalenie wartości pojazdu przed szkodą w świetle brzmienia umowy ubezpieczenia i wobec określenia tej wartości przy zawieraniu umowy nie miało znaczenia w niniejszej sprawie. Wartość pozostałości nie była zaś sporna pomiędzy stronami postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W toku niniejszego postępowania powódka dochodziła od pozwanego zapłaty wynikającej z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) w związku z powstaniem w przedmiotowym pojeździe szkody. W sprawie bezspornymi pozostawały przy tym okoliczności zdarzenia z dnia 25.04.2014 r., posiadanie ubezpieczenia AC przez K. L., wystąpienie w pojeździe powódki szkody całkowitej oraz przyznanie przez pozwanego częściowego odszkodowania. Pozwany podnosił jednak, że na dzień zawarcia umowy wartość uszkodzonego pojazdu wynosiła 87.600 00 zł, wobec czego przyznał na rzecz powódki tytułem odszkodowania kwotę 60.350, 00 zł.

Wskazać należało, że zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Sąd zważył, że integralną część umowy ubezpieczenia w niniejszej sprawie stanowiły Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 31.01.2012 r. Zgodnie z § 13 ust. 1 OWU określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto. Stosownie zaś do § 9 ust. 1 pkt 1 b OWU za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia

czy zachodzi przypadek szkody całkowitej. Zgodnie natomiast z § 3 ust. 76 OWU wartość pojazdu ustalana jest przez (...) S.A na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji. W myśl § 18 pkt 4 OWU w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania, pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że w umowie ubezpieczenia strony ustaliły stałą wartość pojazdu na kwotę 104.100, 00 zł oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia. Skoro zatem strony ustaliły stałą wartość pojazdu, toteż w ocenie Sądu, powinna ona odpowiadać wysokości rekompensaty i nie powinna ona być na nowo określana przez ubezpieczyciela – uznać bowiem należy, że przy opcji stałej sumy ubezpieczenia wartość pojazdu nie ulega z punktu widzenia ubezpieczenia zmniejszeniu wraz ze spadkiem jego wartości rynkowej. W takim zatem wypadku na wysokość wypłaconego odszkodowania nie powinna mieć wpływu wycena wartości pojazdu, która została wykonana w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego. W konsekwencji należało przyjąć, iż należne powodowi odszkodowanie powinno uwzględniać wartość pojazdu ustaloną przy zawieraniu umowy ubezpieczenia, tj. kwotę 104.100, 00 zł. Ubezpieczyciel ustalił wartość pojazdu na kwotę 87.600, 00 zł. Na rzecz powódki wypłacić należało zatem różnicę pomiędzy kwotą ustaloną w umowie, a wartością pojazdu ustaloną w toku postępowania likwidacyjnego, zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd uwzględnił żądanie odsetkowe strony powodowej wyrażone w pozwie. Żądanie to uzasadnione było dyspozycją przepisu art. 481 § 1 k.c., wedle którego wierzyciel może domagać się odsetek za okres opóźnienia w spełnieniu przez dłużnika świadczenia pieniężnego, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W sprawach z zakresu ubezpieczeń zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W niniejszej sprawie szkoda u ubezpieczyciela została zgłoszona w dniu 30.04.2014 r. Wobec powyższego powódce należały się odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. i art. 817 § 1 k.c. orzeczono jak w punkcie 1 wyroku

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści art. 98 § 1 k.p.c., który ustanawia ogólną zasadę, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony – koszty procesu. W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił powództwo, dlatego też to pozwany jest tą stroną procesu, która przegrała przedmiotową sprawę, w związku z tym obowiązany jest zwrócić powódce poniesione przez nią koszty procesu. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem pełnomocnik powódki w pozwie wniósł o zasądzenie kosztów procesu. W skład kosztów należnych powódce wchodzi opłata sądowa od pozwu w wysokości 825, 00 zł, koszty profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 2.400, 00 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz opłata od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17, 00 zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

Zarządzenie: (...)